

SIR ARTHUR CONAN DOYLE

SHERLOCK HOLMES

**MODRÝ
DRAHOKAM**

vyšetruje

FRAGMENT

Sherlock Holmes vyšetruje Modrý drahokam

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Sir Arthur Conan Doyle
Sherlock Holmes vyšetruje: Modrý drahokam – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

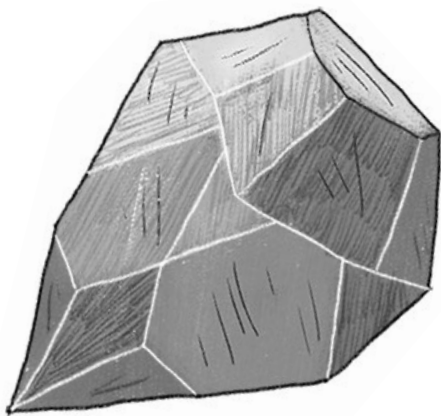
SHERLOCK HOLMES

vyšetruje

SHERLOCK HOLMES

**MODRÝ
DRAHOKAM**

SIR ARTHUR CONAN DOYLE

FRAGMENT

Prvá kapitola

Boli dva dni po Vianociach. Strávil som nejaký čas so svojou rodinou a teraz som mieril späť do bytu na Baker Street, v ktorom bývam so Sherlockom Holmesom. Cestou k číslu 221B začalo husto snežiť.

Snehová pokrývka zakrátko stlmila dupot konských kopýt na dlažbe a drožkári aj kočiši brzdili, aby sa nešmykli. Bez kamelotov

a pouličných predavačov ovocia a zeleniny bola ulica nezvyčajne tichá. Pred Vianocami by tu vládol čulý obchodný ruch, no zdalo sa, že teraz väčšina ľudí spomalila, aby si oddýchla.

Hoci som býval s Holmesom iba zopár mesiacov, už niekoľko rás ma prizval k vyšetrovaniu prípadov. Rád som mu pomáhal, a keď som kráčal po zasnežených uliciach, premýšľal som, či pracuje na nejakej novej záhade, alebo mal pokojné sviatky. Nepochybne ich strávil osamote, to mu však nikdy

Kamelot

Pouličný predavač novín alebo časopisov.

V časoch Sherlocka Holmesa boli kamelotmi často deti z chudobných rodín.

neprekážalo. Naša domáca pani Hudsonová sa oňho dozaista dobre postarala ako obyčajne. Len čo som otočil kľúčom v zámke a otvoril dvere, vošla do predsieni.

„Veselé Vianoce, doktor Watson!“ zvolala naradostene.

Na okamih mi napadlo, že mi vtisne bozk na líce. Neprekážalo by mi to, no pobavila ma predstava, ako by na podobný citový prejav reagoval môj priateľ Holmes.

„Pán Holmes vás určite rád uvidí. Spoločnosť mu prospeje.“

Vyzliekol som si kabát a zložil klobúk, pred dverami som z nich oprášil sneh a zaviesil som ich na vešiak v predsieni.

„Vonku je chladno, pani Hudsonová. Dúfam, že dnes nemáte v pláne nijaké pochôdzky.“

Usmiala sa a potriasla hlavou.

„Prinesiem vám horúcu kávu.“

V nádeji, že ma čaká čerstvá záhada, som vybehol hore schodmi a bral som dva naraz. Otvoril som dvere do obývačky a zočil Holmesa, ako tam sedí ešte vždy oblečený v nočnej košeli a fialovom župane. Tmavé vlasy nemal uhladené ako obyčajne, ostrý profil mu osvetľoval jas z praskajúceho ohňa v kozube a fajčil jednu zo svojich dlhých fajok.

Okolo neho sa na dlážke povalovalo niekoľko novín a on civel na starý ošúchaný klobúk zavesený na operadle stoličky pred ním. Na stoličke ležala lupa, čo naznačovalo,

že klobúk dôkladne skúmal. Všetko ukazovalo na jediný záver.

„Prišlo k zločinu?“ opýtal som sa dychtivo. „Viaže sa k tomuto všedne vyzerajúcemu klobúku nejaký príšerný príbeh?“

Holmes sa nenáhľivo usmial a zdalo sa, že môj príchod ho ani zamak neprekvapil,

hoci som sa vrátil o niekoľko dní prv, než som mu pôvodne oznámil.

„Kdeže, Watson. Lenže skrýva zaujímavú záhadu. Podťe ďalej. Som rád, že sa o nej môžem porozprávať s priateľom.“

